

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τοῦτο είναι,
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

'Ο Ρωμηὸς τὴν ἰδομάδα — μόνο μιὰ φορὰ οὐδὲ βγαίνῃ
κι' ὅταν ἔχω ἑυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνῃ,
Συνδρομητὰς θὰ δέχομαι, — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ στὰς Ἐπαργύριας — καὶ στὸ Μέσωτερικόν,
ἐπειδὴ καιροὺς πτωχείας — τρέγει τὸ Ελληνικόν.
Συνδρομή γιὰ καθε γέρον — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο,

Τοῦ Σεπτεμβρίου τρίτη
κι' δῆλοι ἀλλαζούν σπῆτι.

"Έτος χίλια ὁκτακόσα κι' ὄγδοοίκοντα ὁκτώ,
Τὸ Ταμεῖο μας κλεισμένο καὶ τὸ χέρι ἀνοικτό.

γιὰ τὰ ξένα δρμας μέρη — δεκαπέντε καὶ στὸ χέρι.
'Αλλ' ἐδῶ συνδρομηταὶ — δὲν θὰ γίνωνται ποτέ,
κι' ὅταν φύλλα κι' ἄν κρατήσ — δὲν περνᾶς συνδρομητής.
Κι' οὔτε θέλω νταραβέρι — μὲ κανένα κανονιέση.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς στῶν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Πωμηγός μας μιὰ δεκάρα

Δεκαπέτα μετροῦμε καὶ διακόσια
κι' ἀδιάκοπα τροχίζεται ἡ γλῶσσα.

Τηλεγραφήματα πολλῶν Ἑλλήνων
πρὸς τὸν Διάδοχον τὸν Κωνσταντίνον.

Διὸ τοὺς ἀρραβωνακς σας ἐκ μέσης σᾶς συγχαίρω
καὶ εἰς τὴν Δωροθέαν σας τὰ σέβη μου προσφέρω.
Καὶ μένω μ' ὅρος ταπεινὸν
εἰς σκουπιδᾶς τῶν Ἀθηνῶν.

Θερμὰ συγχαρητήρια ἐκ τῆς ψυχῆς μου ὅλης
διὰ τοὺς ἀρραβωνακς σας...
Ιγνωστὸς ἀλευροπώλης.

Ἡ Δωροθέα λέγεται σπανιωτάτη κόρη....
δεχθῆτε τὰς προσρήσεις μας....
Πέντε ἔξη τορναδόροι.

Ηὔλογησκ τοὺς γάμους σας μὲ δῆλην τὴν ψυχήν μου,
δεχθῆτε δέ, παρακαλῶ, τὴν ἔνθερμον εὐχήν μου,
καὶ εἰθε νὰ διέλθετε ἡμέρας χαρωπάς...
ὁ πρὸς θεὸν εὐχέτης σας....

Εἴς νεκρὸς παππᾶς.

'Ἐκ τῆς χαρᾶς ὀλίγου δεῖν ὁ νοῦς μου νὰ μοῦ φύγῃ,
ἀλλὰ ἡ προϊξ, Διάδοχε, μοῦ φαίνεται ὀλίγη,
κι' δῶν τὸ ἔθνος δυστυχεῖ ἐκ τῶν πολλῶν δανείων...
ὁ ἀγαπῶν σας Δήμαρχος τοῦ Δήμου Κωδωνίων.

Δεχθῆτε τὰς προσρήσεις μου ὑπὲρ τοῦ ἀρραβωνος....
Ο ψάλτης ποὺ φορεῖ λινὰ καὶ λέγεται Μασσόνος.

'Ἐχάρη πᾶσα γενεὰ ἐκ γενεῶν γενναίων
διὰ τὸ ἀπροσδόκητον τῶν ἀρραβωνῶν νέον
καὶ πᾶσα Μοῦσα ἤψατο τῆς ιερᾶς μου Μούστης...
ο ποιητὴς καὶ λόγιος παππᾶς Μυριανθούσης.

Δεχθῆτε τῆς ἀγάπης μου αἰσθήματα βαθέις
κι' εἰπῆτε τὰς προσρήσεις μας καὶ εἰς τὴν Δωροθέα,
καὶ νὰ ἴδω τὴν ὄψιν τῆς ἐπιθυμῶ ἀπλήστως...
ἔνας μεσίτης πρὸ καιροῦ πτωχεύσας ἀνελπίστως.

Διὸ τοὺς ἀρραβωνακς σας τὰ 'χάσταμε σχεδὸν
καὶ δάκρυα ἔχύσαμεν οἱ πάντες κρουνηδόν.
Καὶ σκέπτεται, Διάδοχε, καθεὶς μας νὰ σᾶς στείλη
ἐκ τῶν δακρύων κάθυγρον μεταξῶτὸ μακρύλι
ώς ιερὰν ἀνάμνησιν τῶν γάμων τῶν κλεινῶν...
Εἰκοσιπέντε γέροντες δημοσται Ἀθηνῶν.

'Ἐκ τῆς μεγάλης μας χαρᾶς ἐμείναμεν μουγκοί...
Ζήτω τοῦ Δικδόχου μας...
Ἐννέα μαραγκοί.

Δεχθῆτε τὰς προσρήσεις μας ἀπὸ τὸν Ποδονίφτη....
γλεντοῦμε γιὰ τοὺς γάμους σας....
Τριανταδύο γύφτοι.